



EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, pokud jde o ustanovení
týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Dne 5. prosince 2017 přijala Rada směrnici Rady (EU) 2017/2455¹ (dále jen „směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování“), kterou se mění směrnice o DPH 2006/112/ES² (dále jen „směrnice o DPH“) a která mimo jiné:

- rozšiřuje oblast působnosti zvláštních režimů pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani, jak je stanoveno v člancích 358 až 369k směrnice o DPH (tzv. „zjednodušené jedno správní místo“), na všechny druhy služeb, jakož i na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, takže zjednodušené jedno správní místo mění na jedno správní místo. Zjednodušené jedno správní místo umožňuje poskytovatelům těchto služeb využívat internetový portál v členském státě, ve kterém jsou identifikováni, k odvodu DPH splatné v ostatních členských státech,
- zavádí zvláštní ustanovení vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují určitá dodání osobám nepovinným k dani uskutečněná jinými osobami povinnými k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek.

Cílem tohoto návrhu je stanovit dodatečná pravidla, která jsou zapotřebí na podporu těchto změn směrnice o DPH, které platí od 1. ledna 2021, pokud této podpory nelze dosáhnout prostřednictvím prováděcích opatření stanovených v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011³ (dále jen „prováděcí nařízení o DPH“). Jedná se zejména o ustanovení, která se týkají elektronických rozhraní usnadňujících dodání zboží osobám nepovinným k dani v EU osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny v EU, a zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu, pokud se při prodeji na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí nepoužívá jedno správní místo.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky a s ostatními politikami Unie**

Tento návrh stanoví podrobná ustanovení, jež jsou nezbytná k doplnění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, která je součástí akčního plánu v oblasti DPH⁴.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Kromě akčního plánu v oblasti DPH byla směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování označena za klíčovou iniciativu v rámci strategie pro jednotný digitální trh⁵, jakož i strategie pro jednotný trh⁶ a akčního plánu v oblasti elektronické veřejné správy⁷.

¹ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

² Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

³ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (přepracování) (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – „Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí“.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Tento článek stanoví, že Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropským hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh se zabývá určitými záležitostmi vyplývajícími z přijetí směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, kterou musí uplatňovat všechny členské státy stejně. Změny mají zejména zajistit, aby byla ustanovení týkající se elektronických rozhraní uplatňována všemi členskými státy harmonizovaným způsobem tak, aby se nevytvářely mezery, jež by mohly vést k ztrátám příjmů.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování a rovněž pro hladké fungování jednotného trhu. Co se týče testu subsidiarity, není možné, aby se členské státy zabývaly těmito záležitostmi bez návrhu na změnu směrnice o DPH.

• Volba nástroje

Návrh vyžaduje změnu směrnice o DPH. Stanoví zvláštní pravidla, která jsou nezbytná pro správné uplatňování určitých ustanovení směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, pokud sledovaných cílů nelze dosáhnout přijetím prováděcích opatření, jelikož vyžadují změnu základních ustanovení směrnice o DPH. Jedná se zejména o ustanovení týkající se elektronických rozhraní usnadňujících dodání zboží v EU uskutečněná osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny v EU, a zvláštní režim pro přiznání a odvod DPH při dovozu v případě, že se při dovozu nepoužívá jedno správní místo.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Komise uskutečnila několik kol konzultací s orgány členských států a to z daňové i celní správy v rámci skupiny pro budoucnost DPH. Sešla se rovněž s dotčenými podniky, a to v rámci skupiny odborníků na DPH i cílených schůzek s provozovateli elektronických rozhraní a poštovních služeb. V březnu 2018 se mimoto na Maltě uskutečnilo pracovní setkání v rámci programu Fiscalis 2020, na němž zástupci daňových a celních správ a dotčených odvětví podnikání projednali společně záležitosti vyplývající z provádění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů bylo provedeno u návrhu, který vedl k přijetí směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování. Tento návrh pouze mění to, co je nezbytné pro fungování některých ustanovení zmíněné směrnice.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Hlavním cílem návrhu je rozšířit oblast působnosti ustanovení, pokud jde o osoby povinné k dani, které provozují elektronická rozhraní, jako jsou elektronická tržiště, platformy a portály, usnadňující dodání zboží v EU osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny v EU. Navrhované změny dále zjednoduší administrativní zátěž uloženou těmto osobám povinným k dani tím, že umožní vykazovat v rámci jednoho správního místa více plnění, zlepšit tudíž výběr DPH. Tato ustanovení nemají proto žádný dopad na mikropodniky nebo malé a střední podniky usazené v EU.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet.

5. DALŠÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Na provádění bude dohlížet Stálý výbor pro správní spolupráci s podporou svého podvýboru pro IT, Stálého výboru pro informační technologie.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 14a, který byl do směrnice o DPH vložen směrnicí o DPH v oblasti elektronického obchodování, stanoví, že pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR (čl. 14a odst. 1), nebo dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě nepovinné k dani (čl. 14a odst. 2), má se za to, že osoba povinná k dani, která usnadňuje dodání, toto zboží obdržela a dodala sama.

To dodání mezi podnikem a spotřebitelem od dodavatele prodávajícího zboží prostřednictvím elektronického rozhraní příjemci fakticky rozděljuje na dvě dodání: dodání tímto dodavatelem elektronickému rozhraní (dodání mezi podniky) a dodání elektronickým rozhraním příjemci (dodání mezi podnikem a spotřebitelem). Je proto nutné stanovit, kterému dodání by se mělo přičíst odeslání nebo přeprava zboží, za účelem náležitého určení místa dodání. V čl. 1 bodu 1) je stanoveno, že by odeslání nebo přeprava měly být přičteny dodání z elektronického rozhraní příjemci, jak je uvedeno rovněž v prohlášení obsaženém v zápisu Rady týkajícím se přijetí směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování.

Přímé uplatňování ustanovení čl. 14a odst. 2 by dotčeným společností uložilo dodatečnou administrativní zátěž a vedlo by rovněž k riziku výpadků příjmů z DPH vyplývajících z platby DPH elektronickým rozhraním dodavateli prodávajícímu zboží prostřednictvím elektronického rozhraní. Těmito problémy se zabývají následující změny:

- dodání mezi podniky od dodavatele prodávajícího zboží prostřednictvím elektronického rozhraní elektronickému rozhraní je od daně osvobozeno (čl. 1

bod 2)) a tento dodavatel má nárok na odpočet DPH na vstupu, kterou uhradil s ohledem na koupi nebo dovoz dodaného zboží (čl. 1 bod 3)),

- podle článku 369b směrnice o DPH ve znění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování lze zvláštní režim jednoho správního místa použít pouze k přiznání a odvodu DPH při prodeji zboží na dálku uvnitř Společenství, a nikoli u domácího dodání zboží. Jelikož dodavatelé prodávající zboží prostřednictvím elektronického rozhraní mohou mít zásoby zboží v různých členských státech, z nichž uskutečňují domácí dodání, musela by se elektronická rozhraní, o nichž se usuzuje, že dodala toto zboží sama, zaregistrovat k DPH ve všech členských státech za účelem odvodu DPH z těchto domácích dodání. To by u elektronických rozhraní odstranilo zjednodušení zajištěné jedním správním místem, a vedlo by to tudíž k uložení dodatečných povinností těmto rozhraním. Navrhuje se proto umožnit elektronickým rozhraním používat jedno správní místo i u domácích dodání příjemcům, pokud se podle čl. 14a odst. 2 směrnice o DPH má za to, že dodávají zboží sama. To vyžaduje následující změny hlavy XII kapitoly 6 směrnice o DPH:
 - změna názvu kapitoly a jejího oddílu 3 (čl. 1 body 5 a 6),
 - změna definice členského státu spotřeby (čl. 1 bod 7 písm. a)),
 - rozšíření působnosti zvláštního režimu (čl. 1 bod 8),
 - změna ustanovení o vynětí osoby povinné k dani ze zvláštního režimu (čl. 1 bod 9),
 - možnost vykázat tato domácí dodání v přiznání k dani podaném jednomu správnímu místu (čl. 1 body 10 a 11).

Poslední změna se navrhuje s ohledem na zvláštní režim pro přiznání a odvod DPH při dovozu v případě, že se k přiznání DPH z prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí nevyužívá jedno správní místo. Podle článků 369y až 369zb, které byly do směrnice o DPH vloženy směrnicí o DPH v oblasti elektronického obchodování, je třeba celkovou DPH při dovozu odvést celním orgánům do konce měsíce následujícího po měsíci dovozu. Tato platební lhůta však není sladěna s lhůtou pro celkovou úhradu celního dluhu stanovenou v článku 111 celního kodexu Unie, který umožňuje odklad platby do poloviny měsíce následujícího po měsíci dovozu. Tímto návrhem je lhůta pro odklad platby v rámci tohoto zvláštního režimu sladěna s lhůtou stanovenou v celním kodexu Unie⁸ (čl. 1 bod 12).

Článek 2 stanoví, že se opatření použijí od 1. ledna 2021, což je datum použitelnosti příslušných ustanovení směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování.

⁸ Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES³ ve znění směrnice Rady (EU) 2017/2455⁴ stanoví, že pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, nebo dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě nepovinné k dani, má se za to, že osoba povinná k dani, která usnadňuje dodání, toto zboží obdržela a dodala sama. Jelikož toto ustanovení rozděluje jedno dodání na dvě dodání, je nutné stanovit, kterému z těchto dodání by mělo být přičteno odeslání nebo přeprava zboží, za účelem náležitého určení místa dodání.
- (2) Ačkoliv osoba povinná k dani, která prostřednictvím elektronického rozhraní usnadňuje dodání zboží osobě nepovinné k dani ve Společenství, může v souladu se stávajícími předpisy odečíst DPH uhrazenou dodavatelům neusazeným ve Společenství, existuje riziko, že tyto dodavatele nemusí odvést DPH správci daně. Aby se tomuto riziku zabránilo, mělo by být dodání od dodavatele prodávajícího zboží prostřednictvím elektronického rozhraní osvobozeno od DPH, přičemž by tomuto dodavateli měl být přiznán nárok na odpočet DPH na vstupu, která je uhrazena s ohledem na koupi nebo dovoz dodaného zboží.
- (3) Dodavatelé, kteří nejsou usazení ve Společenství a kteří k prodeji zboží využívají elektronické rozhraní, mohou mít zásoby zboží v několika členských státech a kromě

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství mohou dodávat zboží z těchto zásob i příjemcům v témže členském státě. V současnosti se na tato dodání nevztahují zvláštní režimy pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby. Aby se snížila administrativní zátěž, měly by mít osoby povinné k dani, které prostřednictvím elektronického rozhraní usnadňují dodání zboží osobám nepovinným k dani ve Společenství a o nichž se usuzuje, že zboží obdržely a dodaly samy, možnost využívat tento zvláštní režim také pro příznání a odvod DPH z těchto domácích dodání.

- (4) Aby byla zajištěna jednotnost, pokud jde o odvod DPH a úhradu dovozního cla při dovozu zboží, měla by být v případě využití zvláštního režimu pro příznání a odvod DPH při dovozu lhůta k úhradě DPH při dovozu celním orgánům sladěna s lhůtou k úhradě cla stanovenou v článku 111 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁵.
- (5) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁶ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (6) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) v hlavě V kapitole 1 oddílu 2 se vkládá nový článek 36b, který zní:

„Článek 36b

Pokud se podle článku 14a má za to, že osoba povinná k dani obdržela a dodala zboží sama, jsou odeslání nebo přeprava zboží přičteny dodání uskutečněnému touto osobou povinnou k dani.“;

- 2) vkládá se nový článek 136a, který zní:

„Článek 136a

Pokud se podle čl. 14a odst. 2 má za to, že osoba povinná k dani obdržela a dodala zboží sama, osvobodí členské státy dodání tohoto zboží dotyčné osobě povinné k dani od daně.“;

- 3) v článku 169 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) plnění osvobozených od daně podle článků 136a, 138, 142 nebo 144, článků 146 až 149, článků 151, 152, 153 nebo 156, čl. 157 odst. 1 písm. b), článků 158 až 161 nebo článku 164;“

- 4) v čl. 204 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁶ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

„Členské státy však nesmějí použít možnost uvedenou v druhém pododstavci na osobu povinnou k dani ve smyslu čl. 358a bodu 1, která se rozhodla pro zvláštní režim pro služby poskytnuté osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny ve Společenství.“;

5) v hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani a uskutečňující prodej zboží na dálku a určitá domácí dodání zboží“;

6) v hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, pro dodání zboží na území členského státu uskutečněná prostřednictvím elektronických rozhraní, která usnadňují tato dodání, a pro služby poskytované osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“;

7) článek 369a se mění takto:

a) v prvním pododstavci se bod 3 nahrazuje tímto:

„3) „členským státem spotřeby“:

- a) v případě poskytování služeb členský stát, v němž se poskytnutí považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3;
- b) v případě prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli;
- c) v případě dodání zboží uskutečněného elektronickým rozhraním usnadňujícím tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě, dotyčný členský stát.“;

b) doplňuje se nový třetí odstavec, který zní:

„Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, z něhož je zboží odesláno nebo přepraveno. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z více než jednoho členského státu, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států je členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána po dobu dotyčného kalendářního roku a dvou následujících kalendářních let.“;

8) článek 369b se nahrazuje tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu těmto osobám povinným k dani:

- a) osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;
- b) osobě povinné k dani usnadňující dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě;
- c) osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby, která poskytuje služby osobě nepovinné k dani.

Tento zvláštní režim se použije na veškeré zboží nebo služby dodané ve Společenství dotčenou osobou povinnou k dani.“;

9) v článku 369e se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) tato osoba oznámí, že již nedodává zboží a neposkytuje služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;“

10) článek 369f se nahrazuje tímto:

„Článek 369f

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se dodání zboží a poskytnutí služby, na něž se vztahuje tento režim, neuskutečnily. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.“;

11) v článku 369g se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, platné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na níže uvedená dodání, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, uskutečněná ve zdaňovacím období:

- a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud odeslání nebo přeprava tohoto zboží začíná a končí v témže členském státě;
- b) poskytování služeb.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku.

2. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu níže uvedených dodání, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, pro každý členský stát, z něhož je zboží odesláno nebo přepraveno:

- a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství vyjma prodeje uskutečněného elektronickým rozhraním v souladu s čl. 14a odst. 2;
- b) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a dodání zboží, pokud odeslání nebo přeprava tohoto zboží začíná a končí v témže členském státě, uskutečněné osobou povinnou k dani v souladu s čl. 14a odst. 2.

Ve vztahu k plněním uvedeným v písmenu a) obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým takovýmto členským státem.

Ve vztahu k plněním uvedeným v písmenu b) obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým takovýmto členským státem, jsou-li tyto údaje k dispozici.

Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v rozdělení podle členských států spotřeby.“;

12) v článku 369zb se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy vyžadují, aby DPH uvedená v odstavci 1 byla splatná měsíčně. Lhůtou k úhradě je lhůta vztahující se na úhradu dovozního cla v podobných situacích.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2020. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tato opatření od 1. ledna 2021.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*